

The Project Gutenberg eBook of Mestarin rakkausseikkailut: Kaksinäytöksinen ilveily, by Urho Wiljo Walakorpi

This ebook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this ebook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you'll have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

Title: Mestarin rakkausseikkailut: Kaksinäytöksinen ilveily

Author: Urho Wiljo Walakorpi

Release date: June 15, 2016 [EBook #52337]

Language: Finnish

*** START OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK MESTARIN RAKKAUSSEIKKAILUT:
KAKSINÄYTÖKSINEN ILVEILY ***

Produced by Tapio Riikonen

MESTARIN RAKKAUSSEIKKAILUT

Kaksinäytöksinen ilveily

Kirj.

URHO HAAPANEN [U. W. Walakorpi]

Hämeenlinnassa, Boman & Karlsson, 1905.

Hämeenlinnan Uusi Kirjapaino.

HENKILÖT:

Mestari Naskali, suutarimestari.
Joonas, | suutarinoppilaita.
Jaakoppi, |
Mari, palvelustyttö.

Herra Koivu.
Amanda Koivu, hänen vaimonsa.
Kaksi herrasmiestä.

Tapaus pikkukaupungissa. Aika nykyinen.

Ensimmäinen näytös.

Mestarin työhuone. Ovi oikealla ja vasemmalla. Perällä ikkuna. —
Joonas ja Jaakoppi neulovat pöydän ääressä.

Joonas: Minä en voi ymmärtää, mikä on tullut mestarille. Hän istuu alinomaan kammarissaan tuumien ja mietiskellen.

Jaakoppi: Selittämätön on asia. Kumma kyllä, koskaan ennen ei ole mestari, ei ainakaan sinä aikana, kun olen minä hänen palveluksessaan ollut, näin tuumaavaisena istunut.

Joonas: Yhtä ja toista olen asiasta ajatellut, tulematta kumminkaan mihinkään varmaan tulokseen. Mutta hieman oikeaan päin luulen sentään osanneeni.

Jaakoppi: Mikä siis mielestäsi on syynä mestarin mielenmuutokseen?

Joonas: Hm. Lieneepä miesparka pikiintynyt johonkin kaupunkimme kaunottarista.

Jaakoppi: Lempo vieköön! Hyvä olet arvailemaan. Se ei ensinkään ole mahdotonta. Mutta mistä sait mieleesi tämän?

Joonas: Enhän tuota mistään erityisestä seikasta varteen ottanut. Tässä neuloessani tuli mieleeni, mistä lie tullutkin.

Jaakoppi: Niin, jos rakastunut onkin mestari, on hänen rakkautensa tulista ja palavaa — se on varma. Muuten lienee tämä ensi kerta — jos nimittäin asia on niinkuin luulet — kun mestari on naisväen tähden tuumailemaan ruvennut.

Joonas: Ensi kerta se lienee, niin luulen minäkin. Mutta se ensimmäinen rakkaushan juuri onkin sitä tulisinta rakkautta.

Jaakoppi: Kukahan sitten olisi tuo onnellinen, johonka mestari olisi silmänsä kiinnittänyt?

Joonas: Se on arvaamaton asia ainakin nyt vielä. Mutta jos jutussa ja ajatuksissani perää lie, niin saammehan nähdä.

Mari (huutaa ovelta): Ruoka on pöydällä!

Jaakoppi: Tullaan heti. — Lähdetään nyt veliseni syömään ja lihottamaan ruumistamme.

(Panevat pois työnsä.)

Joonas: Lähtekäämme ja tehkäämme kuten sanoit.

(Pois).

Mestari (Tulee toisesta ovesta. Hän on paitahisasillaan ja suutarin housuissa): Peijakas! Rupeaapa jo hikihelmi otsalleni herahtelemaan. Se on sentään peijakkaan meininkiä tuo hameväkeen pikiintyminen. Ajatukset panee sekasin, sekottaapa pian järjenkin miehen päässä! Kummallinen seikka tosiaankin! Lempoko olisi uskonut että vielä sitä minäkin muijaväkeen tarttuisin, minä, joka en ole iki-maailmassa heidän kanssansa seuraa pitänyt. Mutta kaikkeahan sitä saa nähdä ijän karttuessa. Kummallinen juttu tosiaankin! Viikko sitten tulee verstaaseeni kaunis naishenkilö, lihava kuin rovestin säkki ja pullea kuin tavallinen mamma ainakin, tulee verstaaseeni ja pyytää minun ottamaan kengän mittaa. En ole ennen akkaväeltä mittaa ottaessani hämmästynyt, vaikka jo olenkin vuotta kaksikymmentä suutarina ollut, ja monelle Eevan lapselle kengät valmistanut. En lempo vie olekaan! Mutta jo ensi silmäyksiä heitettyäni tähän pulleaan eukkoon, tunsin rinnassani outoa ahdistusta, tunsin polttoa povessani. Ja ottaessani mittaa hänen jalastaan, vapisivat minun käteni, ne vapisivat — kumma kyllä. Ja kun hän oli mennyt, olin minä miesparka kuin lumottu, ja lumottu olen ollut yhä vieläkin, aina siitä merkillisestä päivästä asti. Maistu ei minulle ruoka, sillä minä ajattelen vain häntä; tehdä en voi minä työtä, sillä häntä, oi häntä minä ainoastaan ajattelen. Olisin niin mielelläni omin käsin hänen kenkensä valmistanut, mutta mitä voin minä sille että vapisevat käteni. Unikaan ei öisin tahdo silmiini tulla, sillä minun aatokseni tuossa

pulleassa eukossa liikkuu. Viime yönä uneksin minä hänestä. Olin istuvinani tässä samassa huoneessa, tavallisessa työssäni. Oli hämärä ja ylhäältä ikkunasta paistoi kuu huoneeseen. Yht'äkkiä tunsin minä jonkun heittäytyvän kaulaani. Se oli hän, tuo pyylevä muija. Silloin en voinut minäkään hillitä tunteitani: vaivuin hänen syliinsä, ja meidän huulemme sulivat tuhansiin suuteloihin. Mutta parhaillamme lemмен ihanuudesta nauttiessamme, kuului äkkiä vierestämme elämää. Jonkun näin minä tarttuvan niskaani ja äänen kuulin huutavan: "Konna, olet vietellyt minun vaimoni!" ja silloin heräsin minä. — Mutta jospa, jospa olisikin jo naimisissa tuo eukko, jospa olisikin totta minun uneni! Silloin olisin minä mennyttä miestä, niin kovasti olen tuohon muijaan pikiintynyt. — Olen jahdannut häntä kaduilla saamatta kuitenkaan häntä edes näkyviini. Ah! Huomenna toki saan nähdä hänet. Silloin tulee hän hakemaan kenkiänsä ja silloin minä hänelle kaulaan kiepsahdan. Ja huomenna siis jo saan tietää, jos hän on naimisissa tahi ei. — Ah, rintani, älä riehu! Minä huomiseen odotan, odotan mikä tästä tuleman pitää. — Mutta mitä jos miehilleni hieman keventäisin sydäntäni? Se ei taitaisi olla hullumpaa! Antaisin heidän ymmärtää mikä minua vaivaa; tietysti en kaikkia juurtajaksain kertoisi, en, sillä silloin tekisin tuhmasti. Mutta ilmoittamalla heille hieman sivuseikkoja, en asiaa pahenna, mutta sydämeni saisin siten keveämmäksi. — Mutta missä ovat miehet? Joonas ja Jaakoppi, tulkaapa tänne!

Joonas (ulkoa): Kohta, mestari. Viimeistä palaa pistän suuhuni.

Mestari (erikseen): He ovat päivällisellä. Ihme ja kumma! Niinkuin minuutit lentävät päivät. Nyt jo päivällis-aika! Kummallista!

Miehet (tulevat).

Mestari: Jaha. Te olitte päivällisellä. Ikävä kyllä että en antanut teidän syödä rauhassa, mutta...

Joonas: Aika olikin jo lopettaa, kutsuite oikeaan aikaan, mestari.

Mestari: Tuota, sinä kai Joonas, olet saanut valmiiksi ne kengät, jotka olivat laitettavat perjantaiksi?

Joonas: Ne naisväen kengätkö?

Mestari: Juuri ne. Ovatko ne valmiit?

Joonas: Valmiina ovat olleet jo eilisestä asti. Ja jos mestari haluaa nähdä työtäni...

Mestari: No näytähän minulle.

Joonas (ottaa työpöydältä parin kenkiä): Tässä mestari. Parhaani mukaan olen kengät valmistanut.

Mestari: Sen näen. Oivallinen suutari tulee sinusta, poikani. (Erikseen) Ah, miten iloiseksi hän tulee nähdessään nämä. Ja ilmaiseksi on hän ne saava. Kukapa sitä nyt maksua kehtaisi. (Joonakselle) Niin, hyvin olet tehnyt työsi. Paremmiin tehtyjä kenkiä tuskin näkee.

Joonas: Mestari on erityisesti huolehtinut näitten kenkien valmistamisesta — ja sentähden olen pannut parastani.

Mestari: Erityisesti huolehtinut? Mitä sanot, poika?

Joonas: Tarkoitin vaan, että mestari on joka päivä tiedustellut minulta joko kengät pian valmistuvat.

Mestari: Tiedustellut? No niin. Tahdoin vaan kiiruhtaa sinua työssäsi. Tuo eukko joka kengät tilasi oli erinomaisen miellyttävä muija, erinomaisen miellyttävä pojat, ja hän pyysi, että ne valmistettaisiin tämän ajan kuluessa — nimittäin perjantaiksi. Ja että sinä et vaan olisi unhottanut valmistaa niitä, tahdoin vaan... No, niin, se on hyvä, että ne nyt ovat valmiit. (Kävelee edestakaisin) Kuulkaa pojat, olitteko sisällä silloin, kun tuo eukko oli täällä?

Jaakoppi: Kyllä, mestari. (Erikseen Joonakselle) Nyt on arvoitus selkeänä: mestari on rakastunut tuohon eukkoon.

Mestari: No millaisen vaikutuksen teki hän teihin? Eikö hän ollut miellyttävä, saakelin miellyttävä? Te, jotka olette nuoria, ymmärrätte paremmin arvostella muijaväkeä.

Joonas: Mestari on aivan oikeassa. Todellakin miellyttävä eukko. (Erikseen Jaakopille) Meidän täytyy puhua mestarille mieliksi.

Jaakoppi: Miellyttävä ja kaunis, peijakkaan kaunis.

Mestari: Kaunis, kaunis, hän oli kaunis! Eikö ollut?

Jaakoppi: Aivan niin, mestari.

Joonas: Semmoiset muijat ne juuri miesten sydämiä varastavat.

Mestari: Jaa-a, sen ne tekevät. Vievät mennessään kuin minkäkin vähäpätöisen kappaleen. Se on todellakin surkeata.

Joonas: Mestari on varmaan erityisesti mieltynyt tähän eukkoon?

Mestari: Jaa, se tahtoo sanoa, että sinä olet oikeassa. Peijakkaan tarkka äly on teillä nuoremmilla äkkäämään vanhempain ihmisten tunteita. Olen mieltynyt tähän eukkoon — ja vieläpä enemmänkin: olen rakastunut tähän eukkoon. Ne ovat niin viekoittelevaa väkeä tuo muijaväki. Älkää, älkää pojat vaan ruvetko heidän kanssansa pakinoille — se ei ole terveellistä, ei saakuri vie olekaan. Ettehän vain te pojat ole kiinnittäneet katsettanne tähän eukkoon?

Joonas: Ei, toki, mestari, ei toki, sillä teille, meidän mestarinamme ja isäntänämme, on etuoikeus muijaväkeen nähden. Paljon ei puuttunut, ettemme eukolle kaulaan kapsahtaneet, mutta luovuimme toki aikeestamme, sillä samassa ajattelimme, että jos mestarikin on eukkoon mieltynyt — ja isännälle annettakoon etuoikeus.

Mestari: Niinkö tuumasitte pojat, vai niinkö tuumasitte. Te olette kunnan poikia, niin totta tosiaan olettekin. Teistä minä pidän. — Mutta melkeinpä olisi parasta ollut, kun tätä asiata oikein ajattelen, ettei tuo muija olisi konsanaan minun verstaaseeni tullutkaan, sillä paljon päänvaivaa, paljon sydämen kipua on hän minulle saattanut. Ei ole leikkimistä naisten kanssa, ei ole — eivät ne sääliä tunne, kun sydämiä varastavat, Jumala paratkoon.

Joonas (erikseen): Tulisesti on mestari rakastunut, sen näkee kaikesta. Todellakin lystillinen juttu!

Mestari: Paljon on eukko minulle sydämen kipua laittanut, kuten sanoin, enkä minä oikein tiedä, mitä minun olisi tässä asiassa tehtävä.

Joonas (erikseen): Minun täytyy auttaa mestaria. (Mestarille) Mitäpä tässä muuta on tehtävänä, kun naida eukko.

Mestari: Naida! Nopeasti teette te nuoremmat päätöksiä, liian nopeasti, kuten luulen. Minä olen nyt viikon visusti harkinnut asiaa, miettinyt yöllä ja päivällä, mutta varmaan päätökseen en vielä ole tullut. (Äänettömyys) Kuulkaahan pojat, te varmaankin tunnette eukon!

Joonas: Kyllä, mestari. Hänen nimensä on Amanda Koivu, ja hän asuu Sukkavartaankadun varrella.

Mestari (kävelee edestakaisin; äkisti): Mutta nyt muistan yhden asian, tärkeimmän kaikista, ja ellei se ole niin, kuten toivoisin, on kaikki tämän muijan suhteen mahdotonta. Voi, ellei se olisi niin!

Jaakoppi: Mestari kai tarkoittaa, onko eukko naimisissa tai ei?

Mestari: Juuri sitä, juuri sitä. Sano pian jos tiedät.

Jaakoppi (erikseen): Tätä seikkaa en muistanut äsken. Eukko on naimisissa kun onkin. Mutta minun täytyy lohduttaa mestaria. (Mestarille). Mestari voi olla vakuutettu siitä, että eukko ei ole naimisissa.

Mestari: Puhutko totta, poika?

Joonas: Minä takaan, että hän on puhunut totta, (eriks. Jaakopille) Meidän täytyy lohduttaa mestaria.

Mestari: Siis kaikki hyvin. Minä nain hänet. Nyt se on päätetty. Mutta te, jotka olette nuoria, tiedätte paremmin, kuinka tulee naisten kanssa seurustella. Sanokaa nyt tarkemmin, kuinka minä käyttäydyn hänen seurassaan.

Jaakoppi: Sen tietää mestari paraiten itse. Turhaan sitä meiltä poikanulikoilta tutkaillette. Ei sovi meidän vanhemmille neuvoa antaa.

Mestari: Älkäähän nyt, poikani, itseänne niin tietämättömäksi tehkö. Minä en todellakaan tiedä mitä minä ensinnäkin puhun hänelle. Minulla on naisten seurassa hidas puhe ja kankea kieli.

Joonas: Kyllähän nyt mestari osaa hänelle jotain puhua.

Mestari: Mutta naisväen seurassa olen minä ujo — paha periköön! Miten ensinnäkin aloitan keskustelun?

Joonas: No, mestari puhuu nyt ensin ilmoista ja tuulten suunnista, ja vähitellen siirtää sitten keskustelun tuohon oikeaan asiaan.

Mestari: Aivan oikein, juuri niin. Näin pääsen siunattuun alkuun. Todellakin tarkka äly on teillä

nuoremmilla. — Mutta vielä yksi asia. Minun kai tarvitsee pukeutua sortuukiin ja maniskoihin siksi kun hän tulee, sillä esiintyessäni sellaisissa kapistuksissa, mielistyy hän minuun enemmän.

Joonas: Siinä tekee mestari aivan oikein. Esiintyessänne hienona mielistyy hän teihin paremmin. (Erikseen) Tämä juttu alkaa käydä lystilliseksi!

Mestari: Pitkään aikaan en ole käyttänyt sortuukiani, joten se ei liene aivan käyttökunnossa. On parasta kaiketi antaa se aikanaan Marille puhdistettavaksi. — Mari, kuuleppas!

Mari (tulee).

Mestari: Minulla on annettavana sinulle pieni tehtävä. Ota minun vaatekaapistani sortuukini ja puhdista se huomiseksi. Koeta, jos se on mahdollista, saada pois kaikki pilkut ja muut asiaan kuulumattomat.

Mari: Kyllä mestari.

(Pois).

Jaakoppi: Mestari, kuulkaahan! Erehdytte hieman. Sanoitte, että Marin tulee harjata sortuuki huomiseksi, mutta jo tänäpäivänähän lupasi tuo rouva tulla hakemaan kenkiänsä. Nythän on perjantai.

Mestari: Perjantai? Sinä olet erehtynyt.

Jaakoppi: Mestari on väärässä. Eikö nyt ole perjantai, Joonas?

Joonas: Perjantai on. (Katsoo akkunasta) Ja kuka tulee tuolla kadulla? Sehän on juuri se rouva, joka tulee hakemaan kenkiään.

Mestari: Tuleeko hän siellä? Lempo soikoon! Ja minä olen tällaisessa asussa!

Joonas: Mutta mestari, älkäähän nyt!

Jaakoppi: Lieneekö sillä nyt niin väliä, vaikka ette olekkaan juhlapuvussa?

Mestari: Väliä! Heti saa hän minusta huonon käsityksen. — Mari, Mari, missä on Mari?

Mari (tulee): Täällä, mestari.

Mestari: Kuulehan Mari, jos joku tulee kyökkiin ja kysyy minua, niin älä millään ehdolla laske sisälle, ennenkuin minä olen pukeutunut. Lupaatko sen?

Mari: Kyllä, mestari. Käsken hänen odottaa.

Mestari: Tee se, kiltti tyttöseni. Oletko jo harjannut minun sortuukini.

Mari: Mutta mestarihan sanoi äsken, että sen tulee olla harjattuna vasta huomiseksi?

Mestari: Minä erehdyin. Tuo se tänne heti vaikka harjaamatonnakin. Joudu, joudu! — Kuules nyt tuli joku sisään, älä laske tänne!

Mari: En laske. Sanon, että mestari on makuulla.

(Pois).

Mestari: Saakuri sentään, kun en tuota nyt muistanut, että on perjantai.

Joonas: Mutta eihän tämä nyt ollut niin vaarallista.

Jaakoppi: Tuossa jo tulee Marikin. Me autamme teitä pukeutumisessa.

Mari (tulee tuoden mestarin sortuukia)

Mestari: Kiitoksia Mari! Tuliko joku kyökkiin?

Mari: Eräs eukko vain; hän tuli hakemaan kenkiänsä.

Mestari (erikseen): Se on hän. (Marille) Mene pitämään seuraa hänelle ja pyydä odottamaan siksi kun olen valmiina.

Mari (erikseen, mennessään): Kyllä. Mitähän mestari nyt noin putsaa yhdessä ämmän takia.

(Pois)

Mestari: Nyt sortuuki selkään. Auttakaa minua pojat!

Pojat (auttavat mestaria pukeutumisessa).

Mestari: Hyvä! Mutta peijakas, enhän muistanut ollenkaan housuja. Nämähän ovat vaan tavalliset työhousut; ne eivät mitenkään sovi yhteen sortuukin kanssa. Mitä teen nyt, mitä todellakin teen?

Joonas: Hän ei huomaa niitä. Onhan tuossa sortuukissa sitäpaitsi niin pitkät hännät ettei juuri tiedä, jos miehellä on housuja ollenkaan.

Mestari: Jumalan kiitos! Todellakin! Mutta entäs sitten paidan kaulukseni; se ei taida olla hyvän näköinen, sillä en ole muuttanut paitaa kolmeen viikkoon. (Katsoo peiliin) Oikein arvasin: musta se on kuin pata. Mitä teen sen kanssa, hyvät ystävät, sanokaa! Millä hetkellä hyvänsä voi hän tulla sisään.

Jaakoppi: Se ei luullakseni tee mitään haittaa. Tuskinpa sitä edes näkyykään.

Joonas: Kuinka mestari nyt ajattelee tuollaisia turhanaikaisia.

Mestari: No olkoon niin! Ja mistäpä sen paidan nyt koppaisi. Likaisina ovat kaikki. — Kuinka istuu sortuuki selässäni?

Jaakoppi: Mainiosti. Mestari voi olla aivan huoletti sen suhteen.

Amanda (kyökissä): Minä en mitenkään voi odottaa kauempaa. Päästä minut heti sisälle.

Mari (kyökissä): Mutta mestari sanoi, että teidän tulee odottaa. Minä en päästä.

Mestari: Nyt hän tulee. Pojat, menkää te pojat ulos täältä ovesta; voinhan vapaammin puhua hänen kanssansa, kun ei ole sisällä muita.

Joonas: Me menemme. (Erikseen) Mikähän juttu tästä syntyy. — Tule, Jaakko.

(Pois)

(Samassa aukenee toinen ovi, ja Mari ja Amanda tulevat kamppailen ovesta. Mari koettaa vetää Amanda takaisin.)

Amanda: Mokokakin letukka!

Mari: En voinut sille mitään, mestari. Hän tuli väkisin sisälle.

Mestari: Mitä sinä höpiset? — Päivää! — Tuo tyttö se on sellainen — selkäänsä tarvitsisi.

Mari (itku kurkussa): Mutta mestarihan käski minua...

Mestari: Käskin! Vieläkö uskallat valehdella! Käskinkö minä sinua estämään sisäänpääsyä kunniallisilta ihmisiltä, häh! Mene pois siitä tillittämästä!

Mari (menee itkien): Semmoisen palkan siitä nyt sitten sain.

Mestari: Tuo tyttö se on sellainen... Amanda antaa nyt anteeksi hänen tyhmyytensä.

Amanda: Amanda? Mistä tiedätte nimeni?

Mestari: Mistäkö tiedän Amandan nimen? Sällithän tuon minulle ilmoittivat. — Mutta miksi ei Amanda istu? Tässä on tuoli.

Amanda: Kiitoksia. Väsynyt olenkin aikalaila.

(Istuu).

Mestari: Kaunis ilma on tuolla ulkona.

Amanda: Onhan ollut kaunista syksyä.

Mestari: Ei ole satanut edes. Tuulikin taitaa olla etelässä.

Amanda: Siellähän se lienee. — Mutta kauan en joudakaan nyt istumaan. Täytyy toimittaa asiansa ja sitten mennä kotiin.

Mestari: Noo — mihinkä sitä nyt sellainen kiire.

Amanda: Kiirettähän sitä on aina, ei juuri ole aikaa levähtämiseen. — Ne kengät kai ovat jo valmiit?

Mestari: Heh, valmiitko? Valmiina ovat olleet jo pari päivää. En toki olisi unhottanut sitä, että niiden tulee olla laitettuna tänä päiväksi.

Amanda: Mutta eihän tuo olisi ollut niin kummallista. Tapahtuuhan usein, että suutarit unohtavat kenkien valmistamisen; harvoin ovat täsmällisiä.

Mestari: Tapahtuuhan kyllä usein niin, kuten sanoitte; tapahtunut on monasti minullekin samalla tavalla; mutta juuri sentähden, että nämä kengät olivat valmistettavat Amandalle, huolehdin erityisesti niiden valmistamisesta.

Amanda (hymyten): Kiitän teitä, mestari. — Mutta nyt täytyy minun lähteä. Liian kauan jo lienenkin viivytellyt.

Mestari: Täällä ovat kengät.

(Käärri ne sanomalehtipaperiin ja antaa Amandalle).

Amanda: Mestari antaa nyt anteeksi, mutta minulla ei ole rahaa mukani. En aikonut tullakaan tänne asti ja siten jäi rahakukkaroni kotiin.

Mestari (taputtaen häntä olalle): No, no, mitäpä nyt maksusta. Amanda voi olla aivan huoletti sen suhteen. Kengistä en mitään maksua ota.

Amanda (erikseen): Miksi hän on noin kummallinen? (Mestarille) Eihän sitä nyi kukaan voi ilmaiseksi työtä tehdä. Kyllä lähetän maksun huomenna. Hyvästi nyt!

(Pois).

Mestari: Hyvästi!

Mestari (Katsoo kaihomielellä hänen jälkeensä): Siinä hän nyt meni, enkä sanaakaan rakkaudestani hänelle lausunut. Mutta hän ymmärsi ehkä, hän katsoi minua niin lempeästi — hän katsoi minua niin lempeästi — minä huomasin sen. Sinä sydämmeni muija! Ah, tahdonpa seurata sinua, tahdonpa ottaa asunnostasi selvän. Ilta on jo pimeä, ja kadut vaarallisia. Sinulle ehkä voisi tapahtua jotain pahaa.

(Ottaa hattunsa seinältä ja syöksyy ulos).

Joonas ja *Jaakoppi* (tulevat sisään mestarin mentyä).

Joonas: Siinä hän nyt meni, hulluuteen asti on miesparka rakastunut. — Mutta kuuleppa Jaakoppi!

Jaakoppi: No!

Joonas: Kun asiata oikein ajattelen, teimme sentään kehnosti, pettäessämme mestaria.

Jaakoppi: Pettäessämme mestaria?

Joonas: Niin juuri. Miksi emme heti sanoneet hänelle asian todellista laitaa, miksi emme heti sanoneet hänelle, että tuo eukko on naimisissa. Silloin olisi mestari ehkä hiukan aikaa pahalla tuulella ollut, mutta olisi sentään nuo hullut seikkailunsa heittänyt — sen tiedän varmaan.

Jaakoppi: Aivan oikein. Meidän olisi pitänyt pysyä totuudessa. Mestari on aina ollut hyvä mies, häntä emme olisi saaneet pettää. — Pahaa emme kumminkaan alusta alkaenkaan tarkoittaneet, vaan päinvastoin. Tahdoimmehan pitää mestaria hyvällä tuulella — emme tahtoneet sentähden hänelle totuutta lausua. Mutta pitemmälle emme ajatelleet tuumaakaan, veliseni — ikävää tosiaankin.

Joonas: Emme ajatelleet yhtään pitemmälle, Jumala paratkoon! Asia tulee kumminkin kerran ilmi — ja silloin on mestarin pettymys paljo suurempi, kuin se olisi ollut silloin, kun hänelle heti olisimme totuuden lausuneet. Pahoin teimme veliseni, pahoin teimme!

Jaakoppi: Mutta kuulehan! On parasta, että heti kiiruhdamme mestarin perään ja ilmoitamme hänelle totuuden, ennenkuin hän ehtii pitempiin seikkailuihin ryhtyä.

Joonas: Neuvosi on hyvä. Mestariamme emme saa pettää. Anteeksi häneltä pyydämme tuhmuuttamme.

Jaakoppi: Kaulaan kiepsahdamme. Mestari on hyvä mies, hän ei ole meitä liaksi tuomitseva.

Joonas: Mutta kiiruhtakaamme! Mitä pikemmin mestari saa asian selville, sitä parempi.

Jaakoppi: Menkäämme! — Missä on hattuni?

Joonas: Tässä! Tule!

(Pois)

Esirippu.

Toinen näytös.

Katu. Mestari kävelee edestakaisin katsellen erääseen akkunaan. Melkein pimeä.

Mestari: No, olipa nyt edes hyvä, että seurasin häntä ja tiedän nyt missä hän asuu. Tästä portista meni hän sisään; seurasin visusti hänen kintereillänsä. Mutta lieneeköhän tämä akkuna hänen akkunansa? Siitä en ole varma. Nyt tulee minun ottaa asiasta selvää tavalla tai toisella. — Ahaa, tuolla tulee eräs herrasmies, häneltä tahdon tiedustella asiata.

Herra Koivu (tulee, kävelee edestakaisin ja katselee epäillen mestariin; erikseen): Minä en voi ymmärtää, miksi tuo mies kävelee minun vaimoni akkunan alla. Ainakin kymmenen minuuttia on hän jo siinä paseerannut.

Mestari: Hyvää iltaa, herra! Saanko luvan kysyä...

Koivu (erikseen): Hän näyttää niin kummalliselta.

Mestari: Saanko luvan kysyä, asuuko tässä eräs rouvasihminen nimeltä Amanda Koivu? Tässä talossa näin?

Koivu (erikseen): Siis todellakin on hän tekemisissä minun vaimoni kanssa. Mutta minä en ilmaise vielä mitään. Haluan saada asiat selville. (Mestarille) Aivan oikein, herraseni. Tässä talossa asuu eräs sen niminen rouvasihminen.

Mestari: Olen ehkä liian utelias, herra hyvä, kun kysyn, onko tämä akkuna hänen huoneensa akkuna?

Koivu (erikseen): Vai niin, sinä konna! Kyllä minä opetan sinulle, mitä se tahtoo sanoa, että jahdata toisten vaimoja. (Mestarille) Kyllä hän asuu tässä huoneessa. Mutta minä en voi ymmärtää, miksi te herraseni niin tarkalleen tiedustelette hänen asuntoansa.

Mestari: Pyydän anteeksi, tuhatkertaisesti anteeksi, sillä en voi vastata teidän kysymykseenne, koska asiani ovat sitä laatua, että...

Koivu: Voitte olla varma minun vaitiolostani, hyvä herra.

Mestari: En voi ilmoittaa sitä teille, en voi. Asiani vaatii mitä syvintä salaisuutta.

Koivu: Herraseni, te teette minut todellakin uteliaaksi.

Mestari: Mutta ymmärrättehän nyt itsekin, hyvä herra, ymmärrätte ilman minun selitystänikin, että miehet usein haluavat tavata...

Koivu: Haluavat tavata...

Mestari: Niin — mitäpä salaisit sitä enää. Ilmi tulee se kumminkin. Sanon siis teille suoraan, että saisitte uteliaisuutenne tyydytetyksi: tämä rouvasihminen on minun lemmittyni.

Koivu: Teidän lemmittynne?

Mestari: Niin — hän on minun lemmittyni. Ja onko tuo sitten niin ihme, jos rakastavaiset joskus tapaavat toisensa.

Koivu: Ja kun ei mies tiedä varmaan, missä hänen lemmittynsä asuu, kysyy hän sitä ohikulkevilta — ja näin saa hän asian selville.

Mestari: Aivan niin, herra hyvä, aivan niin.

Koivu: Herraseni, minun täytyy suuresti teidän menettelyänne ihmetellä.

Mestari: Annoitte minulle tiedoksi, missä hän asuu; saan sentähden nöyrimmästi kiittää teitä suosiollisesta avustanne.

Koivu: Ellette te heti paikalla tee selvää menettelystänne, huudan minä poliisiin tänne ja te saatte

oikeuden edessä vastata teoistanne.

Mestari: Ahaa, nyt ymmärrän. Olen saanut kilpakosijan. Hän on todellakin miellyttävä muija tuo Amanda. Harva mies se, ken ei häneen pikiinny.

Koivu: Te olette nyt joko humalassa tai hulluna.

Mestari: Mutta turhaan te häntä enää riialette. Hän on minun ja niin tulee olemaan aina. Olisittepa vaan nähnyt, miten lempeästi hän minua katseli! — Mutta tehän riehutte kuin jalopeura!

Koivu (vihan vimmassa): Kuinka te uskallatte, kuinka te uskallatte pitää lemmittynänne toisen vaimoa?

Mestari: Toisen vaimoa? Niin voitte uskotella muita mutta ei minua. Koetatte sillä tavoin saada minua poistumaan, mutta voin edeltäpäin ilmoittaa teille, herra hyvä, että siitä ei tule mitään. Muka ettenkö minä tietäisi, onko Amanda naimisissa tahi ei. Omat säliini, omat rakastetut säliini minulle selvästi sanoivat, että miestä ei hänellä ole. Ja he eivät koskaan valehtele.

Koivu (tarkastaa lähemmin mestaria): Vai niin! Te olette suutari Naskali. Hyvä, että ilmaisitte itsenne. Asia ei tule jäämään tähän, arvoisa suutari, vaan tulee se pitkittymään sangen pitkäksi. (Erikseen) Kaikki sopii hyvin. Vaimoni kävi viikko sitten tilaamassa kenkiä tuolta suutarilta. Mutta olisiko todellakin minun vaimoni minulle uskon? Paras että annan heti tuon heittiön poliisin haltuun.

(Menee).

Mestari (yksin): Juuttaan mies! Tuohon tuli hän nyt astelemaan ja väijymään minun askeleitani. Sinä mustasukkainen otus! Sanoo häntä vaimokseen päästäkseen minusta erilleen. Heh! Todellakin visusti keksitty, täytyy sanoa. Mutta mitä huolin minä hänestä: Näyttää menneenkin jo menoja. Tahdon siis käyttää tilaisuutta hyväkseni. (Naputtaa akkunaan). Näin koputtavat miehet rakastettujensa akkunoille. Mitäpä jos laulaisin hänelle pienen laulun, se ehkä miellyttäisi häntä. Ja kaikeksi onneksi osaankin juuri sellaisen laulun, jossa mainitaan hänen nimeänsä. Hän on ikihyviksi minun laulustani ihastuva.

(Laulaa akkunan alla):

Oi sä armas lemmittyni, kullannuppu, kulta, riennä tänne, kulje tänne, suutelon saat multa!
Oi sä armas Amanda, muista, muista minua!

Ei oo mulla sielun rauhaa, tulta sielussani, kun et armas Amandani kulje rinnallani. Tullos tänne, armahin, pääset mulle sylihin!

Amanda (on avannut ikkunan suutarin laulaessa ja kuunnellut kummastuneena; erikseen): Suutari Naskali! Mitä tahtonee hän minusta? (Mestarille) Olette varmaan erehtynyt, mestari, tullessanne laulamaan minun akkunani alle?

Mestari: Ah! Sielläkö te olette! Hyvää iltaa!

Amanda: Mutta mitä te tahdotte minusta?

Mestari: Kuten huomasitte, lauloin minä teille. Ja te kuulitte minun lauluni. Ah, mikä onni! Jos minä aina saisin laulaa ainoastaan teille.

Amanda (erikseen): Miesparka on mennyt päästänsä pyörälle. (Mestarille) Ja miksi mestari sitten haluaisi laulaa ainoastaan minulle?

Mestari: Ettekö sitä tiedä, ettekö tiedä, että minä nautin taivaallista onnea teidän läheisyydessänne ja vaivun mitä synkimpään epätoivoon, kun olen yksinäni.

Amanda: Mutta, mestari hyvä! Lopettakaa nyt jo. Katsokaa tuolla tulee ihmisiä. Mitä ajattelisivatkaan he nähdessään meidät yhdessä!

Mestari: He ajattelisivat näin: tuolla haastelee keskenänsä rakastavainen pari; antakaamme heidän rauhassa jutella ja kulkekaamme pois häiritsemästä heitä. Näin ajattelisivat he.

Amanda: Menkää mestari. En halua kauempaa kuulla teidän mauttomia juttujanne. Puhukaa niin jollekulle muulle, mutta ei minulle, mestari.

Kaksi herrasmiestä (tulevat. He katselevat Mestaria ja Amandaa, jotka eivät huomaa heitä, ja heitä osoittaen supattavat keskenänsä).

Mestari: Mutta minulla on teille asiaa, minulla on teille niin paljon puhumista.

Amanda: Hyvästi mestari! Nyt suljen minä akkunan.

Mestari: Mutta ojentakaa edes kätenne minulle, saadakseni sanoa hyvästi.

Amanda: Lupaatteko sitten, että menette?

Mestari: Kautta kunniani.

Amanda (ojentaa kätensä): Siis hyvästi!

Mestari: Niin valkea käsi, niin pienoinen käsi!

(Suutelee sitä).

Amanda (vetää äkisti pois kätensä ja sulkee ikkunan): Te olette hävytön!

Mestari: Hyvästi, kultaseni, hyvästi! Olkoon suloista sun unesi?

(Pois).

1:nen herrasmies: Mitä tuumaat veliseni asiasta?

2:nen herrasmies: Mitäpä tuosta. Mestari Naskali näkyy olevan läheisessä tuttavuudessa kauppias Koivun rouvan kanssa. Kaunis juttu tosiaankin.

1:nen herrasmies: Olisipa nyt kauppias saapuvilla. Mutta tietysti ilmoitamme hänelle asian?

2:nen herrasmies: Luonnollisesti. Ja tuokin rouva kun on olevinaan niin erinomaisen siveä, puhdas kuin taivaan enkeli. Ha, ha, ha!

1:nen herrasmies: Sellaista se on elämä täällä kaupungissa; ei tiedä mies koska muija viedään. — Mutta katsohan, tuolla tulee kauppias kuin käskettyinä.

Koivu (tulee).

2:nen herrasmies: Hyvää iltaa, kauppias!

Koivu: Iltaa! Mitäs kuuluu?

1:nen herrasmies: Ei erinomaista, lukuunottamatta äskeistä tapausta. Tapahtui nimittäin tässä asuntonne edustalla jotain kummallista...

Koivu: Kummallista?

1:nen herrasmies: Niin. Tässä nimittäin suutarimestari Naskali — suokaa anteeksi mutta pidän velvollisuutenani kertoa asian suoraan — oli hieman puheissa vaimonne kanssa.

Koivu: Sitä kyllä odotinkin. Vähän aikaa sitten oli hän täällä, käveli edestakaisin ja katseli vaimoni ikkunaan. Ymmärsin kyllä hänen aikeensa, ja sanoi hän itsekkin tulleensa lemmittyään tapaamaan. Hän ei näy tietävän, että vaimoni on naimisissa. Lähdin hakemaan poliisia antaakseni heti tuon heittiön poliisin haltuun, mutta missään en ole tavannut jälkeäkään järjestysmiehistä.

1:nen herrasmies: Se on tavallista täällä kaupungissamme, että koskaan jälkeen seitsemän ei ole tavattavissa kaduilla poliisia. Sillä silloin istuvat nämä herrat, nämä kaupunkimme neljä poliisia, Kankkusen kahvilassa veljenmaljoja maistellen.

2:nen herrasmies: Se on totta. Ei tiedä miehet silloin maailmasta eikä arestiin taluttamisesta. — Mutta katsokaahan, eikö tuo ole suutarimestari Naskali, joka tulee tuolla.

Koivu: Sama mies. Mutta nyt otamme hänet tilille.

1:nen herrasmies: Sen teemme. Kuulkaahan! Tulkaa tänne varjoon, ettei hän huomaa meitä. Sitten kun näemme, mitä hänellä on tekeillä, tartumme häneen käsiksi.

Koivu: Tehdään niin.

(Väistyvät syrjemmälle)

Mestari (tulee): En voinut mennä vielä kotiin. Tahdon vielä hiukkasen hänen kanssansa haastella, tahdon jo tänä iltana puhua kaikki selville hänen kanssansa. Ah! Miten pehmeä olikin hänen kätensä, miten valkea ja puhdas. Hänen otsansa paistoi kuin aurinko, hänen poskillaan kukkivat ruusut, ja huulillansa väreilivät tuhannet hymyt. Mutta hän oli hieman nyrpeä minulle. Se ei kuitenkaan minua

pahoita, sillä ymmärränhän minä sen, että hän koetteli minun luontoani, se on selvä. Ah! Amanda, sinut näin minä syliini suljen!

(Syleilee ilmaa).

(Samassa hyökkäävät kaikki herrat esiin ja tarttuvat kummastuksissaan olevan mestarin niskaan).

Koivu: Mutta nytpä tulikin mestari kiinni seikkailuistaan.

Mestari: Mi-mitä tämä on! Yhäti tuo sama mies, minun vainoojani, joka jo äsken minun askeleitani seurasi. Nyt on hän hankkinut itselleen lisäväkeä. — Mikä todellakin on aikomuksenne?

1:nen herrasmies: Ahaa, mestari ei näy ymmärtävän meininkiä. No, voimmehan sen teille selittääkin. Mestari kai muistaa äskeisen keskustelunsa kauppias Koivun rouvan kanssa ja sen, kuinka hän paseeraili hänen akkunansa alla?

Mestari: Kauppias Koivun rouvan kanssa?

Koivu: Aivan niin, herraseni, minun vaimoni.

2:nen herrasmies: Sallikaa minun sanoa, herra mestari, että se on jokseenkin epäilyttävää olla keskustelussa toisen miehen vaimon kanssa tähän aikaan päivästä.

Mestari: Herraseni, sallikaat minun sanoa, että te nyt joko kadehditte minua tai teette minusta pilkkaa. Mutta sellaista en kauempaa voi kärsiä! Ja ellette te heti mene matkoihinne ja jätä minua rauhaan, niin suutarin sanalla minä vannon, että...

Joonas ja Jaakoppi: (tulevat).

Joonas (heittäytyy mestarin kaulaan): Täälläkö te olette, mestari!

Jaakoppi (tekee samoin): Olemme olleet niin levottomia teidän tähtenne!

Mestari: Täällä olen, poikaseni, täällä, ja vieläpä kolmen heittiön ympäröimänä. He pitävät kiinni, kuten huomaatte. Ja minkätähden? Heh! Sentähden, että he kaikki mielivät samaa naista kun minäkin. Tämä kateellinen maailma!

Joonas: Ah, mestari, miksi koskaan ryhdyitte tähän onnettomaan rakkausseikkailuun?

Mestari: Miksikö ryhdyin! Alanpa epäillä, että minä teistäkin, poikaseni, saan vastaanvittäjiä. Mutta jumal'aut, jos niin on asia, niin vartokaahan, kun tulemme kotiin, polvihihnaa saatte niin että pläikyy!

Joonas: Mestari, antakaa anteeksi! Tämä kaikki on meidän syyimme.

Jaakoppi: Niin, antakaa anteeksi, mestari!

Mestari: Mitä!

Joonas: Ellemme olisi valehdelleet teille, ette olisi ehkä koskaan ryhtyneet tähän onnettomaan rakkausseikkailuun. Näimme, mestari, että olitte silmänne kiinnittäneet erääseen rouvasihmiseen, joka kävi tilaamassa teiltä kenkiä. Mutta kuka oli tämä rouvasihminen? Kauppias Koivun rouva.

Mestari: Mitä! Sanoittehan te minulle, oi sanoittehan te minulle, ettei hän ole naimisissa?

Joonas: Ah, mestari! Pelkäsimme että tulette pahalle tuulelle ilmoittaessamme teille totuuden, tahdoimme puhua teille mieliksi, tahdoimme lohduttaa teitä...

Mestari: Te juupelit! Luuletteko, että olisin ruvennut kulkemaan vaimon perässä, jonka tiedän olevan naimisissa; luuletteko, että olisin tullut mustalle mielelle! Te peijakkaan penikat! Pidätte siis minua muhamettiläisenä ja publikaanina!

Joonas: Mutta, mestari hyvä...

Mestari: Ja nyt olen minä kuin hullu kulkenut hänen perässään pitkin katuja siinä varmassa luulossa, että olen hänet omakseni saava. Voi minua miesparkaa! Voi minua kurjinta kaikista suutarimestareista!

Koivu: Vai tällainen juttu! Todellakin naurettavaa laatua. Mutta mitä sanoi vaimoni nähdessään, että mestari on tullut rakastuneeksi?

Joonas: Mitäpä olisi hän sanonut! Hän nauroi tietysti.

Mestari: Nauroi! Hän hymyili minulle. Oi kuitenkin, että kaiken piti loppua näin lyhyeen!

1:nen herrasmies: Mestari parka! Minua myös säälistää tämä teidän onneton rakkautenne.

2:nen herrasmies: Mutta täst'edes tutkikaa tarkemmin asia, ennenkuin antautte mihinkään seikkailuihin. Sen neuvon antaisin teille. Sitten ei tarvitse näin katua jälestäpäin. Älkääkä vast'edes uskoko kisällienne valheita.

Mestari: Mihinkään tekemisiin naisten kanssa en antaudu, en jumal'auta tee sitä! Tämä oli ensimmäinen rakkauteni, ja myös viimeinen se olkoon.

Koivu: Vaimollani on tässä seikkailussa myös vikansa. Miksi ei hän heti ilmoittanut mestarille asian todellista laitaa, vaan antoi asian pitkittyä. Säälin suuresti kohtaloanne, mestari, mutta vaimoni saakoon myös parisen sanaa.

(Pois).

Herrasmiehet (vetäytyvät nauraen pois).

Mestari: Mutta teille lurjuksille, teille, jotka olette koko jutun alkuunpanijat, teille olen näyttävä, mitä se tahtoo sanoa, että tällä tavoin pettää mestariansa!

Miehet (heittäytyvät mestarin kaulaan). Antakaa anteeksi, mestari!

(Esirippu)

End of Project Gutenberg's Mestarin rakkausseikkailut, by U. W. Valakorpi

*** END OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK MESTARIN RAKKAUSSEIKKAILUT:
KAKSINÄYTÖKSINEN ILVEILY ***

Updated editions will replace the previous one—the old editions will be renamed.

Creating the works from print editions not protected by U.S. copyright law means that no one owns a United States copyright in these works, so the Foundation (and you!) can copy and distribute it in the United States without permission and without paying copyright royalties. Special rules, set forth in the General Terms of Use part of this license, apply to copying and distributing Project Gutenberg™ electronic works to protect the PROJECT GUTENBERG™ concept and trademark. Project Gutenberg is a registered trademark, and may not be used if you charge for an eBook, except by following the terms of the trademark license, including paying royalties for use of the Project Gutenberg trademark. If you do not charge anything for copies of this eBook, complying with the trademark license is very easy. You may use this eBook for nearly any purpose such as creation of derivative works, reports, performances and research. Project Gutenberg eBooks may be modified and printed and given away—you may do practically ANYTHING in the United States with eBooks not protected by U.S. copyright law. Redistribution is subject to the trademark license, especially commercial redistribution.

START: FULL LICENSE
THE FULL PROJECT GUTENBERG LICENSE
PLEASE READ THIS BEFORE YOU DISTRIBUTE OR USE THIS WORK

To protect the Project Gutenberg™ mission of promoting the free distribution of electronic works, by using or distributing this work (or any other work associated in any way with the phrase “Project Gutenberg”), you agree to comply with all the terms of the Full Project Gutenberg™ License available with this file or online at www.gutenberg.org/license.

Section 1. General Terms of Use and Redistributing Project Gutenberg™ electronic works

1.A. By reading or using any part of this Project Gutenberg™ electronic work, you indicate that you have read, understand, agree to and accept all the terms of this license and intellectual property (trademark/copyright) agreement. If you do not agree to abide by all the terms of this agreement, you must cease using and return or destroy all copies of Project Gutenberg™ electronic works in your possession. If you paid a fee for obtaining a copy of or access to a Project Gutenberg™ electronic work and you do not agree to be bound by the terms of this agreement, you may obtain a

refund from the person or entity to whom you paid the fee as set forth in paragraph 1.E.8.

1.B. "Project Gutenberg" is a registered trademark. It may only be used on or associated in any way with an electronic work by people who agree to be bound by the terms of this agreement. There are a few things that you can do with most Project Gutenberg™ electronic works even without complying with the full terms of this agreement. See paragraph 1.C below. There are a lot of things you can do with Project Gutenberg™ electronic works if you follow the terms of this agreement and help preserve free future access to Project Gutenberg™ electronic works. See paragraph 1.E below.

1.C. The Project Gutenberg Literary Archive Foundation ("the Foundation" or PGLAF), owns a compilation copyright in the collection of Project Gutenberg™ electronic works. Nearly all the individual works in the collection are in the public domain in the United States. If an individual work is unprotected by copyright law in the United States and you are located in the United States, we do not claim a right to prevent you from copying, distributing, performing, displaying or creating derivative works based on the work as long as all references to Project Gutenberg are removed. Of course, we hope that you will support the Project Gutenberg™ mission of promoting free access to electronic works by freely sharing Project Gutenberg™ works in compliance with the terms of this agreement for keeping the Project Gutenberg™ name associated with the work. You can easily comply with the terms of this agreement by keeping this work in the same format with its attached full Project Gutenberg™ License when you share it without charge with others.

1.D. The copyright laws of the place where you are located also govern what you can do with this work. Copyright laws in most countries are in a constant state of change. If you are outside the United States, check the laws of your country in addition to the terms of this agreement before downloading, copying, displaying, performing, distributing or creating derivative works based on this work or any other Project Gutenberg™ work. The Foundation makes no representations concerning the copyright status of any work in any country other than the United States.

1.E. Unless you have removed all references to Project Gutenberg:

1.E.1. The following sentence, with active links to, or other immediate access to, the full Project Gutenberg™ License must appear prominently whenever any copy of a Project Gutenberg™ work (any work on which the phrase "Project Gutenberg" appears, or with which the phrase "Project Gutenberg" is associated) is accessed, displayed, performed, viewed, copied or distributed:

This eBook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you will have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

1.E.2. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is derived from texts not protected by U.S. copyright law (does not contain a notice indicating that it is posted with permission of the copyright holder), the work can be copied and distributed to anyone in the United States without paying any fees or charges. If you are redistributing or providing access to a work with the phrase "Project Gutenberg" associated with or appearing on the work, you must comply either with the requirements of paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 or obtain permission for the use of the work and the Project Gutenberg™ trademark as set forth in paragraphs 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.3. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is posted with the permission of the copyright holder, your use and distribution must comply with both paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 and any additional terms imposed by the copyright holder. Additional terms will be linked to the Project Gutenberg™ License for all works posted with the permission of the copyright holder found at the beginning of this work.

1.E.4. Do not unlink or detach or remove the full Project Gutenberg™ License terms from this work, or any files containing a part of this work or any other work associated with Project Gutenberg™.

1.E.5. Do not copy, display, perform, distribute or redistribute this electronic work, or any part of this electronic work, without prominently displaying the sentence set forth in paragraph 1.E.1 with active links or immediate access to the full terms of the Project Gutenberg™ License.

1.E.6. You may convert to and distribute this work in any binary, compressed, marked up, nonproprietary or proprietary form, including any word processing or hypertext form. However, if you provide access to or distribute copies of a Project Gutenberg™ work in a format other than "Plain Vanilla ASCII" or other format used in the official version posted on the official Project Gutenberg™ website (www.gutenberg.org), you must, at no additional cost, fee or expense to the user, provide a copy, a means of exporting a copy, or a means of obtaining a copy upon request, of the work in its original "Plain Vanilla ASCII" or other form. Any alternate format must include the full Project Gutenberg™ License as specified in paragraph 1.E.1.

1.E.7. Do not charge a fee for access to, viewing, displaying, performing, copying or distributing any Project Gutenberg™ works unless you comply with paragraph 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.8. You may charge a reasonable fee for copies of or providing access to or distributing Project Gutenberg™ electronic works provided that:

- You pay a royalty fee of 20% of the gross profits you derive from the use of Project Gutenberg™ works calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. The fee is owed to the owner of the Project Gutenberg™ trademark, but he has agreed to donate royalties under this paragraph to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation. Royalty payments must be paid within 60 days following each date on which you prepare (or are legally required to prepare) your periodic tax returns. Royalty payments should be clearly marked as such and sent to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation at the address specified in Section 4, "Information about donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation."
- You provide a full refund of any money paid by a user who notifies you in writing (or by e-mail) within 30 days of receipt that s/he does not agree to the terms of the full Project Gutenberg™ License. You must require such a user to return or destroy all copies of the works possessed in a physical medium and discontinue all use of and all access to other copies of Project Gutenberg™ works.
- You provide, in accordance with paragraph 1.F.3, a full refund of any money paid for a work or a replacement copy, if a defect in the electronic work is discovered and reported to you within 90 days of receipt of the work.
- You comply with all other terms of this agreement for free distribution of Project Gutenberg™ works.

1.E.9. If you wish to charge a fee or distribute a Project Gutenberg™ electronic work or group of works on different terms than are set forth in this agreement, you must obtain permission in writing from the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the manager of the Project Gutenberg™ trademark. Contact the Foundation as set forth in Section 3 below.

1.F.

1.F.1. Project Gutenberg volunteers and employees expend considerable effort to identify, do copyright research on, transcribe and proofread works not protected by U.S. copyright law in creating the Project Gutenberg™ collection. Despite these efforts, Project Gutenberg™ electronic works, and the medium on which they may be stored, may contain "Defects," such as, but not limited to, incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other intellectual property infringement, a defective or damaged disk or other medium, a computer virus, or computer codes that damage or cannot be read by your equipment.

1.F.2. LIMITED WARRANTY, DISCLAIMER OF DAMAGES - Except for the "Right of Replacement or Refund" described in paragraph 1.F.3, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the owner of the Project Gutenberg™ trademark, and any other party distributing a Project Gutenberg™ electronic work under this agreement, disclaim all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees. YOU AGREE THAT YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE, STRICT LIABILITY, BREACH OF WARRANTY OR BREACH OF CONTRACT EXCEPT THOSE PROVIDED IN PARAGRAPH 1.F.3. YOU AGREE THAT THE FOUNDATION, THE TRADEMARK OWNER, AND ANY DISTRIBUTOR UNDER THIS AGREEMENT WILL NOT BE LIABLE TO YOU FOR ACTUAL, DIRECT, INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGE.

1.F.3. LIMITED RIGHT OF REPLACEMENT OR REFUND - If you discover a defect in this electronic work within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending a written explanation to the person you received the work from. If you received the work on a physical medium, you must return the medium with your written explanation. The person or entity that provided you with the defective work may elect to provide a replacement copy in lieu of a refund. If you received the work electronically, the person or entity providing it to you may choose to give you a second opportunity to receive the work electronically in lieu of a refund. If the second copy is also defective, you may demand a refund in writing without further opportunities to fix the problem.

1.F.4. Except for the limited right of replacement or refund set forth in paragraph 1.F.3, this work is provided to you 'AS-IS', WITH NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR ANY PURPOSE.

1.F.5. Some states do not allow disclaimers of certain implied warranties or the exclusion or limitation of certain types of damages. If any disclaimer or limitation set forth in this agreement violates the law of the state applicable to this agreement, the agreement shall be interpreted to make the maximum disclaimer or limitation permitted by the applicable state law. The invalidity or unenforceability of any provision of this agreement shall not void the remaining provisions.

1.F.6. INDEMNITY - You agree to indemnify and hold the Foundation, the trademark owner, any agent or employee of the Foundation, anyone providing copies of Project Gutenberg™ electronic works in accordance with this agreement, and any volunteers associated with the production, promotion and distribution of Project Gutenberg™ electronic works, harmless from all liability, costs and expenses, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following which you do or cause to occur: (a) distribution of this or any Project Gutenberg™ work, (b) alteration, modification, or additions or deletions to any Project Gutenberg™ work, and (c) any

Defect you cause.

Section 2. Information about the Mission of Project Gutenberg™

Project Gutenberg™ is synonymous with the free distribution of electronic works in formats readable by the widest variety of computers including obsolete, old, middle-aged and new computers. It exists because of the efforts of hundreds of volunteers and donations from people in all walks of life.

Volunteers and financial support to provide volunteers with the assistance they need are critical to reaching Project Gutenberg™'s goals and ensuring that the Project Gutenberg™ collection will remain freely available for generations to come. In 2001, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation was created to provide a secure and permanent future for Project Gutenberg™ and future generations. To learn more about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation and how your efforts and donations can help, see Sections 3 and 4 and the Foundation information page at www.gutenberg.org.

Section 3. Information about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation is a non-profit 501(c)(3) educational corporation organized under the laws of the state of Mississippi and granted tax exempt status by the Internal Revenue Service. The Foundation's EIN or federal tax identification number is 64-6221541. Contributions to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation are tax deductible to the full extent permitted by U.S. federal laws and your state's laws.

The Foundation's business office is located at 809 North 1500 West, Salt Lake City, UT 84116, (801) 596-1887. Email contact links and up to date contact information can be found at the Foundation's website and official page at www.gutenberg.org/contact

Section 4. Information about Donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

Project Gutenberg™ depends upon and cannot survive without widespread public support and donations to carry out its mission of increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine-readable form accessible by the widest array of equipment including outdated equipment. Many small donations (\$1 to \$5,000) are particularly important to maintaining tax exempt status with the IRS.

The Foundation is committed to complying with the laws regulating charities and charitable donations in all 50 states of the United States. Compliance requirements are not uniform and it takes a considerable effort, much paperwork and many fees to meet and keep up with these requirements. We do not solicit donations in locations where we have not received written confirmation of compliance. To SEND DONATIONS or determine the status of compliance for any particular state visit www.gutenberg.org/donate.

While we cannot and do not solicit contributions from states where we have not met the solicitation requirements, we know of no prohibition against accepting unsolicited donations from donors in such states who approach us with offers to donate.

International donations are gratefully accepted, but we cannot make any statements concerning tax treatment of donations received from outside the United States. U.S. laws alone swamp our small staff.

Please check the Project Gutenberg web pages for current donation methods and addresses. Donations are accepted in a number of other ways including checks, online payments and credit card donations. To donate, please visit: www.gutenberg.org/donate

Section 5. General Information About Project Gutenberg™ electronic works

Professor Michael S. Hart was the originator of the Project Gutenberg™ concept of a library of electronic works that could be freely shared with anyone. For forty years, he produced and distributed Project Gutenberg™ eBooks with only a loose network of volunteer support.

Project Gutenberg™ eBooks are often created from several printed editions, all of which are confirmed as not protected by copyright in the U.S. unless a copyright notice is included. Thus, we do not necessarily keep eBooks in compliance with any particular paper edition.

Most people start at our website which has the main PG search facility: www.gutenberg.org.

This website includes information about Project Gutenberg™, including how to make donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, how to help produce our new eBooks, and how to subscribe to our email newsletter to hear about new eBooks.